

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. De Petro Vermilio, qui Martyr postea dici voluit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

V. P. Martyr in Angliam proficiscitur.

VI. Mortua uxore, qua Monacha fuerat, aliam ducit, & moritur.

I. **A**D novitiam Tigurinorū Ecclesiam, Zu-
nglij morte pastore viduatam, vocatus fuit,
per Laicos homines Henricus Bullingerus, qui à
Zuinglio quasi missus, sex aut septem annis iam
per vicos passim & pagos novum Evangelium
prædicaverat, tanta cum existimatione, ut inter
omnes eius sectæ concionatores præstantissimus
haberetur. Is vero quadraginta tribus annis, qui-
bus Tigurina ecclesia præfuit, usus fuit imprimis
opera hominis omnium qui nostro tempore Ca-
tholicæ Ecclesiæ sese subdixerunt, subtilissimi at-
que ingeniosissimi, qui nemini quam ipsi Calvino,
etiam aliorum iudicio, cedebat; Martyr vel arro-
ganti, vel despicabili titulo insigniri voluit. Apud
Germanos enim alterutro modo usurpatur, ut &
SS. Testium Christi, maxime qui sanguinem suum
in confessione fuderunt, denotet nomen Deo-
rum, & eorum qui ægre suis in negotijs eluctan-
tur, & cum miserijs conflictantur, quam ego no-
tionem ei viro competere & competisse, nihil
dubito, qui enim Apostata melius esse queat?
Porro Bullingerus vivere desijt an. M. D. LXXV.
ætatis septuagesimo primo: quem Beza poetica
adulatione, non vera descriptione, ita depingit, ut
etiam suæ religioni & universæ Bonitati irroget
probrum, ut Epitaphium ipsius testatur quo ait
scientiam, pietatem, innocentiam & candorem eodem,
quo Bullingerum, sepulchro condit, nihil igitur sibi ipsi
vel reliquo mundo scientiæ, pietatisve, aut alie-
rius virtutis reliquit, qui ea bona cum Bullingero
secelivir. Nihil minus hic dixero, verum tamen le-
vis merito, si dicam multi murum scabunt. Quia
vero Bullingerum à Petro Martyre, omni scientia-
rum genere nullum æqualem inter collegas ac so-
cios habente, plurimum aditum fuisse diximus,
non abs re erit eiusdem ac Bernardi Ochini vitam
(uterque enim eodem tempore cum summo scan-
dalo, à Deo & Ecclesia defecit) describere ut ran-
to melius appareat posteris, à quibus hæresis con-
cepta, in lucem producta, educata & foras sit; simul
ut eorum vanitas ostendatur, qui in hisce schisma-
tis auctoribus ac propagatoribus, si quid laudabi-
le forteprehendant, laudandi nec finem nec
modum faciunt, interim vero vitia quæ plurima
& maxime insignia in iisdem occurrunt, alto silen-
tio tegunt.

II. Petrus Vermilius (hoc enim verum & genui-
num hominis nomen fuit; Martyris vero sibi ipse
inani quadam ambitione tribuit) Florentiæ natus
fuit honesta familia. Puer cum lacte Latinæ lin-
guæ notitiam imbibit, sola matre, eius peritissima,
ad hanc discendam magistra usus. Ubi annum
decimum sextum ætatis attingisset, Pasulas missus
est, ad Conventum Regularium Sancti Augustini
alij Carthusiensium familiæ adscriptum fuisse di-
cunt. Inde non multo post, singularis ingenij indi-
ciji sese prodentibus, & fructum non vulgarem
promittentibus, à Conventu eius Priore Pata-
vium ac Bononiam ad Græcas & Hæbraicas dis-
cendas literas ablegatus, brevi mirum in modum
profecit. Nondum viginti natus annos, concionan-
di suscepit munus, ac per multas celeberrimas I-
taliæ urbes obiit, magno hominum concursu ac
sua cum laude. Quæ res statim animum eius mira
quadam arrogantia inflare cœpit. Tandem Nea-
polin Joannem Valdesium Hispanum hominem
incidit, qui nuper è Germania redierat, multos se-
cum tam Lutheranorum & Zuinglianorum, quam
Anabaptistarum quoque, allatis scriptis ac libris.
Eos quum Martyr, fidei nondum certus, inspexis-
set, primò de Purgatorio dubitare, & locum illum
D. Pauli in I. Epistola ad Corinthios (a) ubi dicit,
Vniuscuiusque opus quale sit ignis probabit quo in-
ter alia argumenta purgatorius ignis probari solet,
aliter explicare cœpit, quam Catholicæ Doctores,
qui omnes hæcenus de igne illo quo animæ ante
quam ad æterna gaudia perveniant, (ordibus ex-
purgandæ veniunt, intelligendum esse censuerunt.
Grassante de seip. ulterius hæc de re receptis ab Ec-
clesiæ articulis dubitandi licentia, post hæc alios,
ac rursus alios, convellere, & tandem quidquid hæ-
cenus Antiquitas sibi iter credendum esse statuit,
in dubium revocare cœpit.

*Nam quem peccandi faciat finemve modumve
Qui semel excussit de fronte & mento pudorem?*

Hoc igitur modo Vermilius paulatim ad sui ex-
itium progressus, primo ea quæ à Luthero, deinde
quæ à Zuinglio de religione scripta sunt, degusta-
vit atque evoluit. Hæc scala fuit Hominis illius
Peccatoris.

III. Sed audiamus, quæso, quidquid Beza, Aposta-
tarum eiu modi paranympus, Martyri testimoni-
um præbeat. Ait vero, *postquam etiam in medio Infer-*
ni (conventus religiosorum intelligit) singularem